

Written by
Thursday, 22 December 2005 20:12 -

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழு! அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிர்த்துப் போராடும் போராளிகளின் சிந்தனையில் உற்சாகத்தையே தோற்றுவிக்கும் மாபெரும் ஊற்று. இந்தோசீனத் பகற்பத்தில் இருக்கும் இந்தச் சிறிய நாடு கோலியாத் போன்ற அமெரிக்க வல்லரசை 1975ஆம் ஆண்டில் மீதமிட்ட 30 ஆண்டுகள் முடிந்தது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலமையில் வியட்நாமிய மக்கள், குறிப்பாக, விவசாயிகள் போராடிப் பெற்ற இந்த வற்றி உலக வரலாற்றில் ஒரு சகாப்தம். அமெரிக்க அதிபர்கள் கன்னடி முதல் நிக்சன் வரை 10 ஆண்டுகளாக 50 சதவீத தரப்பட, விமானப்படைகள், 15 விமானம் தாங்கிக் கப்பல்கள் என 10 லட்சம் துருப்புகளைக் குவித்துக் கொண்டும், ஒரு கோட்டை வடிகுண்டுகள்; என வறிகொண்டு தாக்கியும் அமெரிக்கா படுதோல்வியடைந்தது.

தங்களையே தாங்களே ஆள்வதற்கும், போர் புரிவதற்கும் வியட்நாம் லாயக்கற்ற நாலாந்தர நாடு என்று 1970இல் அமெரிக்காவின் 37வது அதிபர் நிக்சன் எகத்தாளம் பசினார். கட்சியில் முதல் தர நாடான அமெரிக்கா தனது படுதோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு 1975இல் சமாதான ஒப்பந்தம் போட பாரீசு நகருக்கு வந்தது. இராணுவ ரீதியாக மட்டுமல்ல அரசியல், உளவியல் மற்றும் தாரமீக ரீதியாகவும் அமெரிக்கா தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஆக்கிரமிப்புப் போர் நடத்திய 10 ஆண்டுகாலத்தில் அமெரிக்காவால் ஒரு வியட்நாமிய கம்யூனிசத் தலைவரைக் கட்டப் பிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களின் மறைவிடத்தையும் தாக்க முடியவில்லை. பதிலாக நிறுக்கணக்கான வியட்நாமிய கிராமங்களை சின்னாபின்னமாக்கி அப்பாவி மக்களைக் கொன்று குவித்தது அமெரிக்கா.

அமெரிக்க இராணுவத்தின் மனதில் வியட்நாமிய மக்களின் வீரம் ஏற்படுத்திய பீதி நடுங்காலம் ஆட்சி செய்தது. அதனால்தான் தற்போது ஈராக்கைக் கற்காலத்திற்கு அனுப்பும் வகையில் குண்டுவீசி அழித்துக் கொண்டிருக்கும் புவூஷின் தகப்பன் "அப்பா புவூஷ்" ஒருமுறை சொன்னார்: "கடவுளே, இறுதியாக வியட்நாமிய பீதியை உதைத்து அனுப்பிவிட்டோம்." பாவம், புவூஷ் பரம்பரையின் வணேடுதல் பலிக்கவில்லை. இப்போது ஈராக்கியப் போராளிகள் ஈராக்கிய பீதியை அமெரிக்காவின்

Written by

Thursday, 22 December 2005 20:12 -

மனதில் அடித்தல் திருத்தலில்லாமல் அழகாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கணினியும், சபைக்கைக்கோளும், பி52 எனும் பிரம்மாண்டமான குண்டுவீச்சு விமானங்களும் மனிதனின் விடுதலை உணர்வை வலுவிடும் முடியாது என்பதை உலகிற்கு உணர்த்தியது வியட்நாம். அதற்காக வியட்நாம் மக்கள் அளித்த விலையும் தியாகமும் ஒப்பிட முடியாத ஒன்று. போரில் வியட்நாமை நேரடியாக வலுவிடும் முடியாத அமெரிக்க இராணுவம் பலவீனமான இராணுவக் குண்டுகளை வீசி வியட்நாமை மறைமுகமாக சூடாகாக்கியது. இந்தப் பரேழிவ ஆயுதங்கள் ஏற்படுத்திய பாதிப்பு குறித்த உண்மைகள் இன்றுவரை அமெரிக்காவால் இருட்டிப்பது செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த அநீதிக் காவே இனிவரவும் அமெரிக்க அதிபர்களையும் சேர்த்து சிர்ச்சதேம் செய்தால்கூட நீதியின் கணக்கு வழக்கு தீராது.

1950களில் மலயோவிலிருந்து பிரிட்டிஷ் இராணுவம் கம்யூனிசப் போராளிகளை அழிக்க டயாக்சின் கலந்த இராணுவக் குண்டுகளை முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தியது. இதனால் நாட்டுப்புறங்கள் மற்றும் காடுகளில் மரங்கள், பயிர்கள் பட்டுப்போய் விவசாயப் பொருளாதாரம் அழிவுக்குள்ளானது. இதிலிருந்து பரிசோதனை செய்து ஏஜெண்ட் பரப்பிள், ஏஜெண்ட் ப்ளா, ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சு போன்ற பரேழிவ இராணுவக் குண்டுகளை உருவாக்கியது அமெரிக்க இராணுவம். இவற்றை 1965 முதல் 1975 வரை கப்பல் கப்பலாகக் கொண்டு போய் வியட்நாமில் இறக்கியது. இதைப் பற்றித் தெற்கு வியட்நாமில் இருந்த அமெரிக்க ஆதரவு பொம்மை ஆட்சியாளர்களுக்குக் கூடத் தெரியாமல் செய்தது அமெரிக்கா.

ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சு எனப்படும் டயாக்சின் கலந்த இந்த வடிகுண்டு 28 வகையான நோய்களை உருவாக்கும். இந்த நோய்கள் உடனடியாகவும் வரும். அல்லது 10,20 ஆண்டுகள் கழித்தும் வரலாம். டயாக்சின் நோய்களுக்கான சிகிச்சை செலவு மிக மிக அதிகம். நோய் இருப்பதைக் கண்டறிவதற்கும் பரிசோதனைச் செலவு மட்டும் 45 ஆயிரம் ரூபாய் (45,000). வியட்நாமின் அமெரிக்க விமான ஓட்டிகள் பறந்த சனென்சஸ் கணக்குப் படி 3,000 கிராமங்களில் 42,00,000 மக்கள் மீது ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சு

Written by

Thursday, 22 December 2005 20:12 -

வீ சபப் பட்டுள்ளது. இதில் 5,00,000 மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; 7,00,000 மக்கள் டயாக்சின் பாதிப்பினால் நடபைப்பினமானார்கள். மொத்த வியட்நாமின் பரப்பளவில் 10 சதவீத நிலம் நஞ்சாகக் கப்பட்டது. இந்த நச்சுத்தன்மை 7 அபி ஆழம் வரையிலுள்ள நிலத்தில் ஊடாருவி முப்பது ஆண்டுகள் வரை அதனை பட்டுப்போன நிலமாக ஆக்கி விடும். ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சின் பயங்கரத்தை ஒப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நியாயர்கள் நகரத்தின் குடிநீர்த் தொட்டியில் இந்த வடிகாழ்ந்தின் 80 கிராம் அளவு கலக்கப்பட்டால் அந்த நகரத்தின் 70,00,000 மக்களும் கொல்லப்பட்டு விடுவார்கள்.

வியட்நாமில் எவ்வளவு வீ சினார்கள் என்ற கணக்கு எவருக்கும் தெரியாது. தற்போதைய ஆய்வின் படி சுமார் 600 கிலோ ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சு வீ சபப் பட்டுள்ளது. கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் வியட்நாமின் பாதிப்பை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டுங்க வகைகிறது. இரத்தத்தைக் கொதிக்க வகைக்கும் இந்த உண்மை குறைந்தபட்சம் மறைக்கத்தியச் செய்தி ஊடகங்களில் கட்ட வளையவில்லை. நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது வியட்நாமிய மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை குறித்து எவரும் மறந்தும் கட்டக் கேட்டதில்லை. ஆனால் உலகில் ஜனநாயகமும், ஐ.நா. சபையும் இன்னபிற இழைப்புகளும் இருப்பதாய்ச் சொல்கிறார்கள்.

இதில் இன்னொரு கொடும்மை என்னவென்றால் ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சின் பயங்கரம் குறித்த உண்மைகள் வியட்நாம் மக்களை முன்னிட்டும் பச்சைப்படவில்லை. மாறாக, வியட்நாமில் போரிட்ட 3,00,000 அமெரிக்க வீ ரர்களுக்கு டயாக்சின் பாதிப்பு ஏற்பட்டது தெரியவந்து, அமெரிக்க நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. பாதிக்கப்பட்ட அமெரிக்க வீ ரர்களுக்கு நடவடிக்கை தரப்பட்ட 1,000 கோடி ரூபாய் மறைக்கல்கின் ஜனநாயகக் கண்களத்தை திறந்துவிட்டது. ஏஜெண்ட் ஆரஞ்சு குறித்த பயங்கரம் உலகத்தின் தோலில் உறைத்தது. குண்டு வீ சிய விமான ஓட்டுனர்களுக்கே இப்படியொரு பாதிப்பு என்றால் அதற்கு இலக்கான வியட்நாமிய மக்களின் நிலைமை எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கும்.

அமெரிக்க இராணுவத்திற்கு டயாக்சின் எனும் இந்த இரசாயனப் பொருளதைத் தயாரித்து

Written by

Thursday, 22 December 2005 20:12 -

அளிப்பது யார் தரியுமா? நமக்கு அறிமுகமான மான்சான்டோ எனும் பன்னாட்டு நிறுவனம் தான். தற்போது பருத்தி விதிகளில் டிரெமினேட்டர், பி.பி. காட்டன் எனும் புதுப்புது ரகங்களை அறிமுகப்படுத்தி நமதுநாட்டு பருத்தி விவசாயிகளை தற்கொலைக்குத் தள்ளியதும் இந்நிறுவனம் தான். டயாக்சினைத் தயாரித்து அமெரிக்க இராணுவத்திற்கு சப்ளை செய்வதன் மூலம் கோடி கோடியாகச் சம்பாதிக்கிறது. இந்தக் கொலைகார நிறுவனத்திற்கு இந்தியாவிலும் ஆய்வகங்கள் இருக்கின்றன. மான்சான்டோவிற்கும் அமெரிக்க இராணுவத்திற்கும் உள்ள வர்த்தக உறவு மூற்றிலும் இரகசியமானது. டயாக்சின்போல இன்னும் வறோ என்னென்ன இரசாயனக் கொலைப் பொருட்களை அந்த நிறுவனம் தயாரிக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

உண்மைகளின் மலே ஏறி நின்று சளகைக் காமல் பொய் சொல்வதில் அமெரிக்கர்களை யாரும் விஞ்ச முடியாது. அமெரிக்காவின் அரசுத்துறைச் செயலராக இருந்த காலின் பாவலெ இப்படிச் சொன்னார். "மூதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு இரசாயன உயிரியல் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியது ஈராக்கின் சதாம் உசனே தான்." வியட்நாம் போரின் போதே இரசாயன ஆயுதங்களை அமெரிக்கா பயன்படுத்தி விதிகளை மீறியது. இது ஒருபுறம் இருக்க, இரசாயன உயிரியல் ஆயுதங்களை இராணுவ இலக்குகளைத் தாக்குவதற்குக் கட்டப் பயன்படுத்தக் கட்டாது என்று 1980இல் ஐ.நா. சபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் இந்தத் தடையை ஈராக்கில் அமெரிக்கா வளிப்படையாகவமீறி இருப்பது அம்பலமாகியுள்ளது.

இத்தாலியின் அரசுத் தொலைக்காட்சி நிறுவனமான ஆர்.ஏ.ஐ. "ஃபலஜா மறகைக் கப்பட்ட படுகொலை" என்ற ஆவணப்படத்தை சமீபத்தில் வளியிட்டு இருக்கிறது. இதில் அமெரிக்க இராணுவம் எம்.77 எனும் வள்ளை பாஸ்பரசைக் கொண்டு தயாரிக் கப்பட்ட இரசாயனக் குண்டை பலஜா நகரத்தில் மக்கள் குடியிருப்பில் வீசியிருப்பது படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பாஸ்பரசு குண்டு விழுந்த மாதத்திரத்திலேயே 150 மீட்டர் சுற்றளவில் உள்ள மக்கள் எரிந்து, உருகி, இறந்து போனார்கள். பணிகள், குழந்தைகளின் சட்டகைகள் அப்படியே இருக்க சதையும், எலும்பும் சாம்பலாகும் கோரக் காட்சிகள் இப்படத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. குண்டுவீசி வீரர்களின் நரே காணலும் படத்திலுள்ளது. இதனை ஆரம்பத்தில் ஒப்புக் கொள்ளாத அமெரிக்க அரசு தற்போது "ஆமாம், வீசினோம், அதனால் என்ன?" என்று திமிராகப் பேசி வருகிறது.

Written by

Thursday, 22 December 2005 20:12 -

அமெரிக்காவின் பிரம்மாண்டமான இராணுவ பலத்தவை வறும் மனங்களில் ஆயுதங்களாகக் கொண்டு விரட்டியடித்தார்கள் வியட்நாமிய மக்கள். தங்கள் உடலையே ஆயுதமாக்கி அமெரிக்காவை எதிர்த்துக் கொண்டு தாக்குகிறார்கள் ஈராக்கியப் போராளிகள். வியட்நாமிலும், ஈராக்கிலும் அமெரிக்கா ஏற்படுத்தியிருக்கும் பரேழிவகளுக்கு வருங்கால வரலாறு நிச்சயம் கணக்குத் தீர்க்கும். வீரம் சிறிந்த வியட்நாமின் 30 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வரலாறே அதை நிரூபித்திருக்கிறது.

வலேராசன்